

Advies leefbaarheidsinzet provincie Flevoland

Dimensus
beleidsonderzoek

HET PON

Colofon

Dimensus beleidsonderzoek en Het PON hebben dit onderzoek verricht in opdracht van Provincie Flevoland

PON publicatienummer

20-30

Datum

maart 2020

© 2020 Het PON

Het auteursrecht van deze publicatie berust bij het PON. Gehele of gedeeltelijke overname van teksten is toegestaan, mits daarbij de bron wordt vermeld. Vermenigvuldiging en publicatie in een andere vorm dan dit rapport is slechts toegestaan na schriftelijke toestemming van het PON. Hoewel deze publicatie met de grootst mogelijke zorg is samengesteld, kan het PON geen enkele aansprakelijkheid aanvaarden voor eventuele fouten.

Meer informatie

www.hetpon.nl

1 Inleiding

De provincie Flevoland heeft via het Fonds Leefbaarheid Landelijk Gebied 2017-2019 voor 23 projecten een bedrag van in totaal € 1,8 miljoen euro beschikbaar gesteld voor projecten die de sociale cohesie en de economische ontwikkeling op het platteland bevorderen. Het grote aantal ingediende projecten laat zien dat er veel initiatieven en wensen leven op het platteland, zowel bij bewoners als bij ondernemers. Uit de evaluatie komt onder andere naar voren dat diverse kleinschalige initiatieven niet konden worden gehonoreerd door uitputting van de middelen.

Voor het vervolg op het Fonds Leefbaarheid is naar verwachting € 2 miljoen beschikbaar. De provincie is op zoek naar optimalisatie van de werkwijze en organisatie van de provinciale inzet op leefbaarheid. De provincie wil hierbij tegemoetkomen aan de wensen hieromtrent vanuit de gemeenten, maatschappelijke organisaties en bewonersbelangenverenigingen. Dimensus en het PON is gevraagd de provincie hierover te adviseren.

In persoonlijke gesprekken met vertegenwoordigers van de diverse partijen zijn we nader ingegaan op de sociale cohesie in de betreffende dorpen en gemeenten en op hun wensen voor de provinciale inzet op leefbaarheid in Flevoland. Bij vrijwel alle gesprekken zijn diverse personen aanwezig geweest.¹ Behalve met het Fonds Leefbaarheid van de provincie Flevoland, zijn de gesprekspartners goed bekend met LEADER, de subsidiemogelijkheid voor het platteland vanuit de EU. Beide fondsen zijn in de gesprekken aan de orde gekomen. Na afloop is de gesprekspartners gevraagd om op een post-it aan te geven wat ze belangrijk vinden voor de nieuwe inzet van leefbaarheidsmiddelen in de provincie Flevoland. Op de voorpagina staat een foto van deze 'boodschappen'.

Daarnaast is geïnventariseerd hoe andere provincies hun middelen hebben ingezet voor de versterking van leefbaarheid in hun provincie. Deze bevindingen vindt u in hoofdstuk 3.

In deze rapportage zijn de resultaten kort en bondig weergegeven voorzien van een advies van Dimensus beleidsonderzoek en het PON.

2 Inbreng gemeenten, belangenbehartigers en maatschappelijke organisaties

2.1 Inleiding

In dit hoofdstuk geven we weer waarover de Flevolandse gemeenten, belangenbehartigers van bewoners en maatschappelijke organisaties hetzelfde denken en waarover verschillende ideeën bestaan. Bij elk dilemma verwoorden we beknopt ons advies.

2.2 Overeenstemming

Randvoorwaarden en organisatie

Alle gesprekspartners zijn het erover eens dat het aanvragen van leefbaarheidsmiddelen eenvoudiger moet kunnen. Met name de doorlooptijd en administratieve inzet voor LEADER-aanvragen zijn ontmoedigend voor mogelijke initiatieven. De aanvragers zijn veelal vrijwilligers die hiervoor de kennis en kunde niet in huis hebben. Zij wenden zich de afgelopen jaren dan ook liever tot het Fonds Leefbaarheid dat veel toegankelijker is en een hoger subsidiebedrag uitkeert.

Voorkomen moet worden dat Fonds Leefbaarheid en LEADER elkaars concurrenten zijn. Het zou duidelijk moeten zijn voor welk project men waar terecht kan. Door een goede omkadering van beide fondsen is het beoordelen gemakkelijker en is ook gemakkelijker uit te leggen waarom een aanvraag wordt afgewezen. Dit wordt vaak gemist. Men wordt wel geïnformeerd dat een aanvraag niet wordt gehonoreerd maar wat er moet worden veranderd is niet duidelijk. Men ziet het liefst dat het aanvragen bij de verschillende fondsen even gemakkelijk is. Het is de vraag of de mate van verantwoording te koppelen is aan het subsidiebedrag. Respondenten vragen zich af waarom ze altijd overal bonnetjes van nodig hebben en of het bijhouden van alle uren van vrijwilligersinzet nodig is. Men probeert als vrijwilliger iets te betekenen voor de samenleving, waardoor dit zo goedkoop mogelijk kan, en dan ervaart men de administratieve verantwoording als drempel. Toch is het logisch dat er verantwoording moet worden afgelegd bij de besteding van publieke middelen.

Een loket of plek waar initiatiefnemers hierin wegwijs worden gemaakt, vinden de meeste mensen wenselijk. Begeleiding bij aanvraag en verantwoording is vooral voor de bewonersinitiatieven van groot belang. De mogelijkheden voor gemeenten om hierbij ondersteunend te zijn, zijn verschillend. Dit hangt samen met bewonersaantallen en de mogelijke inzet van experts.

Advies:

Organiseer als provincie, in samenwerking met maatschappelijke organisaties, één loket voor zowel de inzet van leefbaarheidsmiddelen als voor LEADER; het loket voor Vitaal Flevoland. Initiatiefnemers kunnen dan op maat geholpen worden en de administratieve verantwoording kan grotendeels bij dat loket liggen. De grotere aanvragen met langere termijnen worden dan gezamenlijk vanuit het loket ingediend bij LEADER, waarbij de provincie wordt beschouwd als één regio. In de uitvoering wordt samengewerkt met maatschappelijke organisaties. Het loket biedt meer dan subsidies alleen; ook begeleiding (door experts of procesmatig) en bijvoorbeeld deskundigheidsbevordering worden 'in natura' ingezet.

Uitgangspunten voor initiatieven

Iedereen is het eens over de volgende uitgangspunten:

- De initiatieven komen van onderop, vanuit de leefwereld van de Flevolandse samenleving. Dit betekent dat bewonersbelangenbehartigers de belangrijkste aanvragers zijn waarbij zij zoveel mogelijk gemeenschapskracht benutten bij de realisatie van de initiatieven. Ze zoeken waar mogelijk samenwerking met lokale of regionale maatschappelijke organisaties. Te denken valt aan lokale verenigingen, een coöperatie of een organisatie als de Natuur en Milieufederatie en CMO Flevoland. Dit vergroot het draagvlak voor een initiatief en zo wordt de expertise van die organisaties direct benut.
- Iedereen vindt het belangrijk dat de initiatieven voor een langere termijn impact op de sociale cohesie hebben. De zogenaamde quick wins op het gebied van leefbaarheid kan men vaak realiseren met kleinere budgetten. Bijna alle gemeenten hebben dergelijke budgetten van beperkte omvang. Bedragen tot € 5.000,- zouden bij de gemeenten moeten worden aangevraagd. Grotere bedragen kunnen, onder voorwaarde van cofinanciering, bij het provinciale loket worden aangevraagd. Echt grote projecten, de meermaals genoemde 'parels van Flevoland' zijn complexer en worden met meer partijen (in consortia) aangevraagd via het loket bij Leader.
- De meeste gesprekspartners geven aan dat de leefwereld van de bewoners van het platteland van Flevoland gekenmerkt wordt door pioniersgeest; ze zijn gewend voor zichzelf te zorgen. Vanwege deze gerichtheid is het soms lastig tot collectieve belangen of initiatieven te komen. Samenwerking met andere partijen kan een belangrijk uitgangspunt zijn. Daar waar men aangeeft meer innovatieve initiatieven te willen ontwikkelen, loopt men aan tegen problemen om van ideeënfase naar actie te komen. Hierin wordt vaak deskundigheid gemist, maar ook de bureaucratische traagheid wordt als belemmerend ervaren. Niemand geeft aan dat de initiatieven specifiek innovatief zouden moeten zijn.
- Afhankelijk van de aard en omvang van een initiatief heeft men behoefte aan een sterkere rol van de provincie: een intensievere rol bij ruimtelijke en complexe kwesties waarbij mogelijk de regelgeving in de weg kan staan, een meer beperkte rol als de provincie alleen faciliterend is.
- Financieringsmogelijkheden voor kleinere bedragen én voor grotere bedragen. Men wil een toegankelijk Fonds Leefbaarheid, met lichte procedures en verantwoording waarbij (ook) bedragen vanaf €5.000,- tot een nader te bepalen maximum tot de mogelijkheden moeten behoren. En een ander fonds (LEADER, met de Europese voorwaarden) voor de grotere bedragen die bestemd zijn voor het creëren of behouden van de parels.
- Bewonersbelangenbehartigers zouden de belangrijkste doelgroep voor de leefbaarheidsmiddelen moeten zijn. Hun initiatieven kunnen zich richten op diverse groepen bewoners, zoals jongeren, ouderen et cetera.
- De inzet van leefbaarheidsmiddelen moet ook uitgaan van de provinciale uitgangspunten zoals dat een initiatief bijdraagt aan het (boven)regionaal belang en aan bijvoorbeeld Brede Welvaart.

2.3 Dilemma's

Sociale cohesie op het platteland of in heel Flevoland?

Iedereen vindt het wenselijk dat de inzet op leefbaarheid gaat om het versterken van sociale cohesie. Sommigen willen dat het dan vooral gaat om die plekken waar de sociale cohesie ontbreekt of zwakker is. In hun opinie zouden leefbaarheidsinitiatieven dan ook zowel vanuit stedelijke wijken en buurten en vanuit de grotere kernen, als vanuit de dorpen en het buitengebied mogen komen. Een

deel van de dorpsbelangenbehartigers wil de leefbaarheidsmiddelen vooral voor de kleine kernen en het buitengebied beschikbaar houden. In de provincie richten de programma's Almere 2.0 en Lelystad Next Level zich al op stedelijke ontwikkeling, waardoor de provinciale leefbaarheidsmiddelen hiervoor niet hoeven te worden ingezet. Het buitengebied van Lelystad hoort wel bij de plattelandsmiddelen.

Urk is een uitzondering omdat deze gemeente geen gebruik kan maken van het Fonds Leefbaarheid en ook niet van stedelijke budgetten. Het werkgebied van het leefbaarheidsloket gaat over de kleine kernen, het buitengebied en de dorpen van Flevoland.

Advies:

Zet de leefbaarheidsmiddelen in om de sociale cohesie voor heel het platteland van Flevoland te versterken. Dit betekent dat zowel kleine kernen als dorpswijken met hun initiatieven een beroep kunnen doen op het loket Vitaal Flevoland. Ook kernen als Urk, Dronten, Emmeloord en Zeewolde kunnen zich voor ondersteuning wenden tot het loket Vitaal Flevoland. Voor stedelijke aanvragers benut men de op steden gerichte fondsen zoals Lelystad Next Level en Almere 2.0. LEADER-aanvragen blijven gericht op het platteland omdat dat in die regeling staat.

Voorzieningen of programma's?

Een deel van onze geïnterviewden vat inzet voor sociale cohesie in een gebied op als het op peil houden van voorzieningen. Zo hebben bewoners in Swifterbant een winkel overeind gehouden. Met name daar waar dorpen te maken hebben met vergrijzing of zelfs krimp vraagt dit veel inzet (van veelal dezelfde) mensen en middelen. Dit speelde vooral in verschillende kernen in de gemeente Noordoostpolder. Het hebben van een goede ontmoetingsplek is cruciaal in alle dorpen. De inzet op het bouwen of verbouwen van nieuwe multifunctionele gebouwen wordt door diverse respondenten gewaardeerd: de resultaten van het Fonds Leefbaarheid zijn dan heel tastbaar.

Anderen geven aan dat ze niet zozeer materiële voorzieningen zoals gebouwen nodig hebben maar juist meer activiteiten om te komen tot nieuw elan opdat bewoners dorps- of wijkangelegenheden oppakken. Gebouwen zijn vaak neergezet tijdens de afgelopen periode van het Fonds Leefbaarheid en LEADER. Bij een nieuwe ronde zou daarom vooral moeten worden ingezet op de sociale leefbaarheid. Zo wilden de Lelystadse Boeren eigenlijk liever een programma waarin ze de relatie tussen de stadse bewoners en hun plattelandleven versterken. Nu willen ze met het mobiele buurthuis alsnog inzetten op activiteiten en programmering om de sociale cohesie te versterken. Voor bewoners van Ketelhaven is een bushalte belangrijk naarmate er meer bewoners wonen die geen auto (meer) kunnen rijden.

Advies:

Zet vooral in op programma's en activiteiten in plaats van op stenen en fysieke voorzieningen. Gebouwen versterken niet vanzelfsprekend de sociale cohesie. Bovendien kunnen er, zeker in krimpdorpen, te veel locaties ontstaan die in de knel komen met hun exploitatie. Kleinere objecten zoals een beweeglint of een voorziening bij een wandelroute passen wel bij de leefbaarheidsmiddelen. Natuurlijk kan wel tot op zekere hoogte, vooral met de LEADER-middelen, worden ingezet op voorzieningen. Het is wenselijk hierbij als randvoorwaarde te stellen dat er binnen het initiatief aandacht is voor het aanvullend proces (hoe activeren we na een pioniersfase bewoners voor de exploitatie?) en voor de programmering van activiteiten. Ook is het belangrijk de grenzen met andere

beleidsterreinen in het oog te houden: in samenspraak wordt dan bekeken wie welke onderdelen kan financieren. Daarnaast is het van belang de impact van de initiatieven, ook van evenementen en activiteiten, te delen in de community. Dit kan bijvoorbeeld met behulp van films, vlogs, foto's en verhalen.

Inhoudelijke programmalijnen, thema's of niet?

Bijna alle gesprekspartners geven aan dat ze het programma om de sociale cohesie te versterken niet inhoudelijk zouden willen afbakenen. Het thema wordt gezien als een middel om het doel, een grotere sociale cohesie, te bereiken. Door als dorp, wijk of buurt of groep gemotiveerde vrijwilligers aan een doel te werken, versterkt de sociale cohesie zich. Of het nu gaat om beweeglinten voor jong en oud in een dorp, het ontwikkelen van een mountainbike pad, de inzet voor het verbeteren van het leefgebied van bijen of vlinders, of het programmeren van de activiteiten in het multifunctioneel gebouw (MFG); men leert elkaar beter kennen en werkt samen.

De verbinding stad-platteland wordt vaker als thema genoemd. Stedelingen en met name kinderen hebben vaak geen besef hoe alles in z'n werk gaat op het platteland. Zo is rond de vraag waar ons eten vandaan komt een educatieprogramma gestart dat uitmondt in een oogstfeest.

Respondenten die inhoudelijke programmalijnen wel wenselijk vinden, willen de LEADER-thema's volgen: sociale cohesie, stad-land relaties en plattelandsrecreatie.

Anderen vonden deze thema's te beperkt. Onderwerpen als energiearmoede bij midden- en lage inkomensgroepen of initiatieven die zijn gericht op duurzaamheid of educatie vallen hierbuiten. In de gesprekken kwamen we thema's tegen zoals: het belang van de (school) bus en de voorzieningen voor fietsen bij haltes, integratie van arbeidsmigranten, taalvaardigheid van diverse groepen, toegankelijkheid van zwemlessen voor kinderen, de vergrijzing, het ontbreken van werk voor hoger opgeleiden (waardoor studerende jongeren niet meer terugkeren), leegstaande boerenerven, activiteiten voor jongeren en armoede. Opmerkelijk is dat er tijdens de gesprekken nauwelijks spontaan zorgen werden geuit over de leefbaarheid van het gebied voor ouderen. De leefbaarheid voor jongeren is wel op verschillende plaatsen aan de orde gekomen.

Ook wilden de meeste geïnterviewden de inzet voor leefbaarheid niet verder afbakenen naar de provinciale opgaven; initiatieven hoeven niet per se te gaan over ontgroening en vergrijzing, bodemdaling, armoede of over de energietransitie.

Advies:

Kader de leefbaarheidsmiddelen niet inhoudelijk in. Zorg dat diverse inhouden aan bod kunnen komen, maar pak onderwerpen die op andere beleidsterreinen dan leefbaarheid liggen, in samenspraak met die bestuurders en ambtenaren op. De focus op sociale cohesie en Brede Welvaart biedt voldoende ruimte. Ruimtelijke en economische inhouden worden specifiek aan de LEADER-middelen of andere regionale fondsen gekoppeld.

Breed toegankelijk of waarden-gestuurd?

Belangrijk is vooral, zo vindt men, dat aan de waarden en uitgangspunten wordt voldaan: projecten die van onderop in het gebied ontstaan en gedragen worden. Of een waarde als inclusie hier dan bij hoort, wordt door sommigen betwijfeld. Mensen komen gemakkelijker op voor hun eigen belang. De dorpen willen ook heel autonoom functioneren. Nieuwe groepen als arbeidsmigranten of

vluchtelingen participeren momenteel nauwelijks en men ziet ook niet direct een invulling voor het Fonds Leefbaarheid voor deze doelgroep. Anderen zouden wel graag zien dat er aandacht is voor waarden als duurzaamheid: Is het initiatief eenmalig of wordt het voor langere tijd geborgd in de samenleving? Draagt het bij aan een van de Sustainable Development Goals als inclusie? Ook het versterken van veerkracht, of versterking van de gemeenschapszin kan een belangrijke voorwaarde. Zo stelt de provincie Noord-Brabant als voorwaarde dat initiatieven veerkracht versterken of benutten. Verder vragen ze van initiatieven die aankloppen bij StérkBrabant, dat ze hun kennis, ervaring en resultaten delen in het netwerk in de provincie.² Dit geldt ook voor de (sociaal) ondernemers die er met hun initiatieven aankloppen. Daarnaast moeten initiatieven aangeven welke impact ze maken op de gemeenschap, of meer specifiek op hun doelgroep. Projecten met een beperkte impact vallen niet onder de provinciale regeling.

Advies:

Kies welke waarden je als voorwaarde wilt stellen aan de initiatieven. Kennisdelen en deelnemen aan het netwerk, zodat initiatieven elkaar ook weten te vinden, vormen hierbij de basis. Sustainable Development Goals kunnen hieraan toegevoegd worden. Ook de beoogde impact op de gemeenschap en het meten daarvan kan een belangrijke randvoorwaarde zijn.

Behoeften aan financiële ondersteuning of andere ondersteuning?

Diverse gesprekspartners geven aan dat de leefbaarheidsinitiatieven vooral expertise over specialistische zaken, deskundigheidsbevordering en kennis nodig hebben. Er is veel doekracht in Flevoland aanwezig. Het kan wel ontbreken aan kennis en vaardigheden om een vooronderzoek te doen, om de impact van initiatieven op bepaalde groepen aan te tonen enzovoorts.

Enkelen geven aan dat er vooral financiële middelen nodig zijn om sommige zaken te realiseren. De meesten zeggen dat het verkrijgen van middelen, bijvoorbeeld om te co-financieren, het probleem niet is. In bijna alle gemeenten zijn er opbrengsten uit windmolens. Soms is daardoor via een verdeelsleutel geld voor lokale initiatieven. Soms zet een collectief van grondeigenaren een deel van de opbrengst van de windmolens apart voor maatschappelijke doelen in het gebied.

In de Noordoostpolder worden veilingen georganiseerd om gelden beschikbaar te krijgen voor initiatieven. In Lelystad ontbreken deze middelen vooralsnog.

Anderen hebben vooral behoefte aan mensen die het voortouw nemen. Ook willen ze door een project te volgen leren van fouten die er gemaakt worden. Bij aanvragen wil men graag bij de hand worden genomen en niet alleen een afwijzing krijgen omdat iets niet goed is. Men wil weten wat er niet goed gaat en hoe het dan moet dat wordt uitgelegd in een persoonlijk gesprek.

Advies:

De provincie kan zich onderscheiden van gemeentelijke inzet op sociale cohesie door juist in te zetten op expertise en netwerkkracht. Leefbaarheidsmiddelen worden dan veelal in natura toegekend. Maak een menukaart van verschillende soorten inzet die vanuit de leefbaarheidsmiddelen gerealiseerd kunnen worden. Inhoudelijke ondersteuning, procesbegeleiding of training zijn hier onderdeel van, naast financiële steun.

² <https://sterkbrabant.nl/>

3 Wat doen andere provincies?

PROVINCIE	INSTRUMENT
DRENTHE	Subsidieregeling innovatie, krimp en leefbaarheid
FLEVOLAND	Fonds Leefbaarheid
FRIESLAND	Iepen Mienskipfûns
GOOISE MEREN	Doebudgetten
GRONINGEN	Subsidieregeling Bewonersinitiatieven
GRONINGEN	Subsidieregeling Bewonersinitiatieven zorg
LIMBURG	Experimenteerregeling Sociale Agenda
NOORD-BRABANT	Brabant Outcomes Fund (BOF)
UTRECHT	Subsidies leefbaarheidsinitiatieven
DRENTHE	DorpsHub
DRENTHE	Regeling dorpsinitiatieven
GELDERLAND	Dorpendeals
GELDERLAND	Leefbaarheidsalliantie
LIMBURG	Wijkgerichte aanpak
NOORD-BRABANT	Leefbaarheid@Brabant
NOORD-BRABANT	StérkBrabant
GELDERLAND	Ondersteuning(snetwerk) bewonersinitiatieven soc. samenhang
OVERIJSEL	Stadsbeweging
FRIESLAND	Streekagenda's
UTRECHT	Kleine kernen blijven gezond

Ondersteuning
Subsidie
Menukaart
Verbinden
Procesbegeleiding

In bovenstaand schema is een overzicht van regelingen weergegeven die we in de provincies konden opsporen. Een groot deel betreft voornamelijk financiële ondersteuning (de blauwe). De roze regelingen bieden vooral ook ondersteuning. Dit kan bijvoorbeeld bestaan uit het koppelen van bewonersinitiatieven aan maatschappelijke organisaties om hen zo meer op weg te helpen, maar ook om adviseren, hulp bij aanvragen van de subsidie, bewoners stimuleren of helpen initiëren. De groene regeling is gericht op verbinding. Mensen, middelen en mogelijkheden worden bij elkaar gebracht om zo projecten te ontwikkelen die bijdragen aan de leefbaarheid van de regio. De oranje regeling biedt vooral procesbegeleiding; er wordt een persoon ingezet. De paarse zijn gericht op een menukaart met verschillende ingrediënten die afhankelijk van de vraag worden ingezet. Dit kan subsidie zijn, maar ook onderzoek, inzet van experts of regionale kennisdeling.

De meeste regelingen gaan uit van de leefwereld van de bewoners. Ze verschillen qua focus op lange termijn impact, dan wel op resultaten op korte termijn. De meeste zijn gericht op het benutten van bestaande energie van bewoners, sommigen op het aanboren van nieuwe energie. Bij sommige is innovatie een voorwaarde, de meesten betreffen ook meer traditionele initiatieven. Inhoudelijk zijn ze soms gericht op provinciale opgaven, meestal gericht op brede thema's.

De doelgroepen van de provinciale inzet zijn veelal, bewonersbelangenbehartigers, maatschappelijke organisaties, maatschappelijk middenveld en (sociaal) ondernemers. Bij deze laatste gaat het dan vooral om vragen om de sociale of maatschappelijke kant van het ondernemerschap te versterken. Denk hierbij bijvoorbeeld aan social branding of het beter voor het voetlicht brengen van de maatschappelijk impact van de initiatieven. Voor ondernemersvragen zijn andere loketten.

We zien bij de menukaarten dat er een grote diversiteit aan ondersteuning geboden kan worden, afhankelijk van de wensen en behoeften van de initiatiefnemers die een aanvraag indienen. Gezien de diversiteit aan gebieden en gemeenten in Flevoland lijkt een menukaart een passend format te bieden voor Flevoland: het format biedt maatwerk mogelijkheden.

4 Advies

Samenvattend adviseren we dat de provincie Flevoland een loket vormt van waaruit zij in samenwerking met uitvoeringsorganisaties, leefbaarheidsinitiatieven op maat ondersteunt. Hiervoor zet de provincie een menukaart in. Dit betekent dat een deel van de middelen niet als subsidie wordt versterkt maar in natura, om ondersteuning van experts of procesbegeleiders in te zetten, om kennis uit te wisselen of om bijvoorbeeld nieuwe vaardigheden te leren. Het vervolg op LEADER kan ook een van de ondersteuningsmogelijkheden zijn voor met name de grote aanvragen. De provincie kan met de ervaring van dit loket bepalen hoe zij een nieuwe LEADER-ronde inrichten. Het loket kan wellicht de rol van RVO (en de middelen hiervoor) overnemen. Ook is het mogelijk middelen uit de programmatische Krachtige Samenleving achter het loket te organiseren of door te verwijzen naar andere loketten die in dit kader een bijdrage kunnen leveren zoals het Flevolands Energieloket.

We zouden de focus op het versterken van sociale cohesie houden, voor kleine kernen, het buitengebied, én voor dorpen. Zet niet in op stenen: ontmoetingsplekken zijn belangrijk maar niet bepalend voor leefbaarheid in de provincie. Koppel de leefbaarheidsinzet aan waarden: formuleer een gezamenlijke ambitie om beweging en gemeenschapsvorming te versterken, duurzaamheid te vergroten en betrokken initiatiefnemers en hun achterban te versterken met kennis en kunde.

Doelgroepen van de leefbaarheidsinzet worden langs de vastgestelde waarden gelegd: initiatiefnemers kunnen uit diverse hoeken komen zolang het om gemeenschappelijke belangen gaat. Belangen van individuele organisaties of ondernemers krijgen geen steun vanuit dit loket, sociaal ondernemers bijvoorbeeld wel.

Breng de initiatieven samen in een online community. Hier kunnen initiatiefnemers aan elkaar laten zien wat ze doen en kunnen ze elkaar ook eenvoudig bereiken. De initiatieven delen op diverse manieren hun opbrengt of 'lessons learned' in deze community. En dit kan een lichte vorm van verantwoording voor financiële bijdragen (subsidies) zijn. Het loket is zo een netwerkplatform.

De provincie kiest steeds voor een partnerrol (bij experimenten) of een faciliterende rol (bijvoorbeeld) bij subsidieverstrekking, bij monitoring of bij de verspreiding van resultaten en opbrengsten van initiatieven. Daar waar de provinciale inzet aansluit bij gemeentelijk uitvoeringsbeleid stemmen betrokkenen dat met elkaar af.

Menukaart

FLEVOLAND
Restaurant

SPECIAAL
RECEPT!

Sociale cohesie

1. Financiële participatie in projecten en agenda's

DE PROVINCIE VERSTREKT EEN FINANCIËLE BIJDRAGE VANAF €5.000,- AAN INITIATIEVEN VAN BEWONERSORGANISATIES. VOORWAARDEN VOOR COFINANCIERING EN MAXIMUM WORDEN NADER BEPAALD. DE PROVINCIE FACILITEERT OF NEEMT DEEL ALS PARTNER.

2. Ondersteuning door experts

BEWONERSINITIATIEVEN KUNNEN ONDERSTEUNING KRIJGEN VAN EXPERTS. DIT KAN ONDERSTEUNING ZIJN OP ZOWEL INHOUDELIJK ALS PROCESMATIG VLAK. HIERBIJ KAN HET OM EEN COLLECTIEVE INZET GAAN, ZOALS EEN GROEPSTRAINING, OF OM MAATWERK VOOR EEN INITIATIEF.

3. Tijdelijke ontheffingen

SOMS LOPEN INITIATIEVEN AAN TEGEN BELEMMERENDE REGELGEVING. DE PROVINCIE KAN HELPEN TE ZORGEN VOOR TIJDELIJKE ONTHEFFINGEN OM RUIMTE TE BIJDEN AAN EXPERIMENTEN.

4. Kennis en onderzoek

DE PROVINCIE KAN INITIATIEVEN ONDERSTEUNEN MET KENNIS EN ONDERZOEK. DIT KAN EEN VOORONDERZOEK BETREFFEN ZOALS HET VERZAMELEN VAN DATA OF HET DOEN VAN EEN HAALBAARHEIDSTUDIE. OOK HET MONITOREN VAN INITIATIEVEN OF IMPACTMETINGEN BEHOREN TOT DE MOGELIJKHEDEN.

5. Experiment

DE PROVINCIE KAN PARTNER ZIJN VAN BEWONERSORGANISATIES EN MAATSCHAPPELIJKE ORGANISATIES BIJ HET ONTWIKKELEN VAN PROEFTUINEN EN EXPERIMENTEN.

6. Communitybuilding en kennisdelen

DE PROVINCIE ZORGT VOOR ONLINE EN OFFLINE-MOGELIJKHEDEN OM KENNIS TE DELEN, TE INSPIREREN EN COMMUNICEREN. ZOWEL BEWONERSORGANISATIES, MAATSCHAPPELIJKE ORGANISATIES, OVERHEDEN (PROVINCIE EN GEMEENTEN), ONDERNEMERS EN KENNISINSTELLINGEN KUNNEN DEEL UITMAKEN VAN DE COMMUNITY.

